



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců Mgr. Ladislava Vaško a Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse ve věci

žalobce: **M. P.**, narozen „X“,
bytem „X“,

proti

žalované: **Vězeňská služba České republiky, Věznice Bělušice,**
sídlem Bělušice 66, 435 26 Bečov u Mostu,

o žalobě proti rozhodnutí ředitele Věznice Bělušice ze dne 25. 1. 2016 o stížnosti žalobce proti rozhodnutí vedoucího oddělení výkonu trestu Věznice Bělušice ze dne 22. 1. 2016, č. j. VS 1219/04/ČJ-2016-801832,

takto:

- I. Rozhodnutí ředitele Věznice Bělušice ze dne 25. 1. 2016 a rozhodnutí vedoucího oddělení výkonu trestu Věznice Bělušice ze dne 22. 1. 2016, č. j. VS 1219/04/ČJ-2016-801832, se pro vady řízení zrušují a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 150 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí ředitele Věznice Bělušice (dále jen „ředitel věznice“) ze dne 25. 1. 2016, jímž byla zamítnuta jeho stížnost proti rozhodnutí vedoucího oddělení výkonu trestu (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 22. 1. 2016, č. j. VS 1219/04/ČJ-2016-801832. Tímto rozhodnutím správní orgán prvního stupně podle § 46 odst. 3 písm. f) zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o výkonu trestu“), uložil žalobci kázeňský trest umístění do uzavřeného oddělení na osmnáct dnů s výjimkou doby stanovené k plnění určených úkolů programu zacházení, a to nepodmíněně. Kázeňský trest byl žalobci uložen za jednání spočívající v konzumaci návykové látky během výkonu trestu odnětí svobody, čímž žalobce porušil § 28 odst. 1 a odst. 3 písm. b) zákona o výkonu trestu, neboť ve vzorku moči odebraném žalobci dne 16. 11. 2015 v 9:30 hodin byly zjištěny metamfetaminové deriváty a metamfetamin.

Žaloba

2. V žalobě žalobce namítal, že mu nebyla dostatečně prokázána vina. Trval na tom, že si žádným způsobem do svého těla návykovou látku nevpravil. Domníval se, že odběr vzorku neproběhl v souladu s právními předpisy, neboť zdravotní sestrou mu byl poskytnut plastový kelímek, který nebyl zabalen do sterilního obalu. Doplnil, že případnému odstranění sterilního obalu z kelímku nebyl přítomen. Podotkl, že o výsledku orientačního testu byl vyrozuměn až po ukončení testů všech odsouzených a nebyl přítomen přemístění vzorku do nádoby vhodné k odeslání do zdravotnické laboratoře. Nevěděl tak, jakým způsobem bylo s jeho vzorkem manipulováno v jeho nepřítomnosti. Zdůraznil, že ihned po provedení orientačního testu s ním měla být daná situace řešena, kelímek se mu neměl ztratit z dohledu a následně mu měla být předána zabalená nádoba, kterou by sám rozbalil a vzorek do ní přelil. Doplnil, že nevěděl, do které laboratoře byl vzorek odeslán, natož aby si byl jistý, že do laboratoře byl odeslán jeho vzorek, a nikoli vzorek jiného odsouzeného. Podle žalobce mohlo při podmínkách, které panovaly při orientačních zkouškách, snadno dojít k záměně vzorků. Dále poukázal na skutečnost, že po sdělení výsledku orientačního testu trval na odběru krve, avšak nebylo mu vyhověno.
3. Žalobce byl přesvědčen, že mu nebylo s jistotou prokázáno zavinění, neboť návykovou látku vědomě neužil. Správní orgány se tak měly zabývat možnostmi, jak se mu návyková látka dostala do těla, což neučinily. Podotkl, že odůvodnění obou rozhodnutí byla převážně tvořena domněnkami a znevažováním svědeckých výpovědí svědků, kteří se sami ke svědectví přihlásili. K výpovědi odsouzeného F. žalobce doplnil, že disponuje dopisem, v němž odsouzený F. vysvětluje důvody, které ho vedly k podání výpovědi s časovým odstupem. Ke své vlastní výpovědi ve věci žalobce objasnil, že ke změně výpovědi došlo s časovým odstupem od výpovědi svědků a snažil se tím pouze dovysvětlit své domněnky. Vedle toho žalobce zmínil, že podle jeho informací byl orientační test prováděn na základě upozornění jiného odsouzeného, a tedy nelze vyloučit možnost, že ze strany odsouzených mělo dojít k poškození jeho osoby. Podotkl, že v odůvodnění obou rozhodnutí nebylo uvedeno, jakými konkrétními zjištěními byla tato možnost vyvrácena. Ředitel věznice navíc k této skutečnosti nevyslechl žádné svědky. Žalobce dodal, že nemohla být vyloučena ani kontaminace přirození posedem na toaletním prkénku.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

4. Podle žalobce správní orgány argumentovaly nepravdivým tvrzením ohledně opakovaného výkonu trestu za drogovou činnost. Uvedl, že za drogovou činnost byl trestán pouze jednou, avšak drogy sám neužíval, neboť trpí zvýšenou hladinou cukru a příjem drogy by mohl vést ke kolapsu organismu. Konstatoval, že v době testování měl podánu žádost o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, neboť ve výkonu trestu se nacházel již deset let. Doplnil, že by musel být blázen, kdyby chtěl zahájit svou drogovou kariéru v tomto období, neboť by se to projevilo na rozhodnutí soudu o podmíněném propuštění.

Vyjádření žalované k žalobě

5. Žalovaná k výzvě soudu předložila správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhla její zamítnutí pro nedůvodnost. Popsala průběh správního řízení a zdůraznila, že žalobce ze spáchání přestupku usvědčil objektivní důkaz, a to pozitivní výsledek toxikologického vyšetření. Připustila, že v průběhu kázeňského řízení ani v průběhu řízení o stížnosti žalobce nebylo zjištěno, jakým způsobem si žalobce návykovou látku opatřil. Trvala na tom, že obhajoba žalobce stála na vykonstruovaném, nereálném ději, a poukázala na účelovost takové obhajoby. Podle žalované platí, že pořízení drogy ve vězení je obtížnější, než když je osoba na svobodě. Z toho dovodila nepravděpodobnost ponechání zajištěné drogy ve vězení bez dozoru, aby ji mohl jiný odsouzený bez svého vědomí zkonsumovat. K obhajobě žalobce, že náhodné užití drogy nenahlásil, neboť neznal symptomy, uvedla, že v minulosti byl žalobce odsouzen za nákup a prodej návykových látek, opakovaně metamfetamin pronášel do Věznice Valdice či drogy do vězení zasílal v balících. Podotkla, že sankce byla žalobci uložena v zákonné výši a že žalobce byl ve všech fázích kázeňského řízení řádně poučen a byla zachována jeho procesní práva.
6. Žalovaná konstatovala, že v podané žalobě žalobce uvedl nové skutečnosti, ačkoli mu bylo v průběhu kázeňského řízení umožněno veškerá tvrzení uvést. Podle žalované se jedná o nový pokus jak se vyvinut ze spáchaného kázeňského přestupku. Poukázala na skutečnost, že odběr vzorku byl proveden za účasti dvou zdravotních pracovníků a jednoho svědka. Připustila, že žalobci byl předán rozbalený plastový kelímek, avšak tento kelímek byl již označen žalobcovým jménem. Žalobce byl vyzván, aby označení kelímku sám zkontroloval. Orientační test byl proveden v přítomnosti žalobce, žalobce byl s výsledkem ihned seznámen a vzorek byl předán lékaři k ověření. Po pozitivním výsledku byl vzorek před žalobcem přelit do nezaměnitelně označené transportní nádoby, uzavřen šroubovým uzávěrem, uložen do chladničky a následující den odeslán do akreditované toxikologické laboratoře k analýze. Žalovaná vyloučila, že by byl orientační test u žalobce prováděn na základě upozornění jiného odsouzeného, neboť žalobce byl spolu s jedenácti odsouzenými vybrán v rámci náhodného systematického testování odsouzených zařazených do bezdrogové zóny.

Správní spis

7. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující podstatné skutečnosti. Ze žádosti o provedení odběru moči a provedení testu Multipanel ze dne 13. 11. 2015 bylo zjištěno, že spolu se žalobcem bylo testováno dalších jedenáct odsouzených, a to R. B., M. B., R. C., J. C., M. D., P. F., P. G., J. H., M. K., M. P. a M. V., přičemž pouze u žalobce byl výsledek pozitivní. Na osobní prohlídku před odběrem a na kontrolu odsouzených při odběru

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

dohlížel nrap. R. N. Vzorek byl následně poslán ke confirmaci. Záznam s uvedeným výsledkem orientačního testu byl žalobcem, pracovníkem provádějícím test i svědkem nrap. R. N. vlastnoručně podepsán.

8. Podle protokolu o toxikologickém vyšetření č. 1504/2015 byl ze vzorku žalobce imunochemicky zjištěn pozitivní nález na metamfetaminové deriváty a metodou TLC byl zjištěn pozitivní nález metamfetaminu. V poznámce bylo uvedeno, že žalobci nejsou ordinovány léky, jejichž užívání by způsobilo uvedený nález v moči.
9. Z hodnocení odsouzeného, vystaveného ředitelem věznice dne 1. 12. 2015, soud k osobě žalobce zjistil, že žalobce měl vytvořen Program standardního zacházení s cílem: *Respektovat práva druhých a dodržovat své povinnosti důsledným dodržováním právních norem. Získat poznatky v oblasti finanční gramotnosti. Zapojením do brigádních činností si upevňovat pracovní návyky, požádat o pracovní zařazení. Pravidelnou účastí na aktivitách PZ (programu zacházení) si vytvořit návyky pro účelné trávení volného času. Korespondencí a občasnými návštěvami udržovat žádoucí sociální vazby.* Žalobce ve dvaceti hodnotících obdobích cíl stanoveného programu zacházení plnil, v jednom hodnotícím období (11, 12/2013) pro nedodržování norem upravujících výkon trestu odnětí svobody cíl stanoveného programu zacházení neplnil a v jednom hodnotím období (1. čtvrtletí 2014) vzhledem ke krátkému pobytu ve Věznici Plzeň při krátkodobém přemístění plnil částečně. V současné době žalobce svůj cíl programu zacházení plní, zapojuje se do prospěšných prací pro věznici, do jedné vzdělávací a pěti zájmových aktivit a udržuje pravidelný kontakt s rodinou. Žalobce byl v období od 2. 4. 2010 do 13. 11. 2012 pracovní zařazen na pracoviště KOVO a SIEMENS motory. V současné době pracovní zařazen není, ale jeví o pracovní zařazení zájem. Své závazky částečně hradil pracovním zařazením, avšak v současné době je nehradí. Za celou dobu výkonu trestu byl žalobce patnáctkrát kázeňsky odměněn, kázeňsky trestán nebyl.
10. Dne 26. 11. 2015 byl se žalobcem sepsán úřední záznam o podaném vysvětlení. Žalobce po poučení uvedl, že od 5. 11 2012 je ubytován na ubytovně č. 5/1 v první ložnici vlevo od katru spolu s dalšími jedenácti vězni. Dne 16. 11. 2015 byl na zdravotnickém středisku věznice vyzván k odevzdání moči k provedení testu na přítomnost návykových látek, kterému se současně podrobilo asi dalších deset odsouzených. Žalobce byl jako jediný nakonec vyzván, aby šel do ordinace za lékařkou, která mu sdělila, že jeho test byl pozitivní a jeho vzorek bude odeslán do laboratoře ke confirmaci. Požádal, aby mu byla odebrána i krev a také poslána na test. Rovněž požádal, aby na středisko přišel vedoucí oddělení výkonu trestu mjr. K., aby mu osobně mohl svůj požadavek na odebrání krve sdělit. Jeho žádosti byly odmítnuty s tím, že se má uklidnit, že více se bude vědět, až přijdou výsledky z laboratoře. Podotkl, že neví, jakým způsobem se mu do těla dostala návyková látka. Nikdy drogy neužíval, ani ve věznici s nimi nepřišel do styku a nezaznamenal, že by se po víkendu na oddíle objevily nějaké drogy. Poukázal na skutečnost, že je nemocen, má zvýšený cukr a mívá návaly nevolnosti. Nevěděl, jaké příznaky má droga, aby mohl říci, že na sobě pociťoval její účinky. Přemýšlel, zda nemohl od někoho něco vypít, a napadlo ho jen to, že v sobotu po návštěvách pil kávu od P. G. Ten sice popřel, že by mu něco vhodil do kávy, ale připustil, že někdo mohl chtít dostat do problému jeho. Závěrem žalobce popřel, že by vědomě užil návykovou látku.
11. Vychovatel oddělení výkonu trestu Věznice Bělušice Bc. J. G. při podání vysvětlení dne 27. 11 2015 uvedl, že dne 13. 10. 2015 dostal od speciální pedagožky Mgr. Č. pokyn, aby připravil seznam dvanácti odsouzených, u kterých bude proveden orientační test na

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

přítomnost návykových látek v moči. Bc. G. náhodně vybral ze skupiny odsouzených na ubytovně č. 5/1 – levá strana, kde je bezdrogová zóna, dvanáct odsouzených, mezi kterými byl

i žalobce. Zpracovaný seznam předal asistentce vedoucího oddělení výkonu trestu, přičemž odsouzení nemohli vědět, že byli do seznamu orientačního testu zařazeni.

12. Dne 30. 11. 2015 provedl por. Bc. J. B. na ubytovně č. 5/1 – levá strana šetření, během něhož se odsouzení R. C., R. C., V. K., R. K., M. K. a R. M. vyjádřili k pozitivnímu testu žalobce. Jmenovaní odsouzení shodně uvedli, že pozitivní test u žalobce si nedokáží vysvětlit, neboť nezpozorovali, že by jevil příznaky vlivu návykové látky, ani si nebyli vědomi skutečnosti, že by se po nějakých návykových látkách žalobce sháněl. Nebyli si vědomi ani skutečnosti, že by v ubytovně byly nějaké návykové látky.
13. Odsouzený P. G. při podání vysvětlení dne 4. 12. 2015 v 10:41 hodin popsal, že když přišel dne 14. 11. 2015 asi v půl páté na ubytovnu z návštěvy, všiml si, že se na ubytovně vyskytují drogy, neboť odsouzení na sebe křičeli a z kontextu pochopil, že se hovoří o drogách. Jmenovitě však nikoho nepoznal. Uvařil kávu, kterou následně nechal na kuchyňce, a šel si na pokoj ubalit cigaretu. Následně se vrátil, upil z kávy a šel na toaletu. Žalobce po něm chtěl porci kávy, odmítl to, ale řekl mu, ať si vezme šálek kávy, kterou si již udělal, a to přesto, že měl podezření, že v kávě mohou být nějaké prášky nebo drogy. Pokaždé, když nechá kávu „o samotě“, se odsouzený G. obává, že mu do ní někdo něco hodí. Domníval se, že žalobce měl pozitivní test kvůli vypité kávě, neboť věděl, že žalobce vědomě drogy neužívá. Dne 4. 12. 2015 v 12:38 hodin odsouzený G. doplnil, že přítomnost drogy v kávě by mohli potvrdit odsouzení M. B., M. P. a R. U., kteří by mohli vědět, kdo tam tu drogu hodil. Osobně si myslel, že drogu mu do kávy hodil M. S., se kterým má dlouhodobé konflikty.
14. Odsouzený M. B. při podání vysvětlení dne 7. 12. 2015 uvedl, že slyšel, že žalobce vypil po odsouzeném G. kávu, ve které měl být pervitin. Svědkem manipulace s drogou nebyl. Téhož dne byl vyslechnut i odsouzený M. P., který popsal, že dne 14. 11. 2015 po návštěvách seděl na kuchyňce a byl svědkem toho, jak si odsouzený G. uvařil kávu, nechal ji na stole a odešel. Následně přišel na kuchyňku žalobce a se souhlasem odsouzeného G. kávu vypil. Odsouzený P. po celou dobu kávu nesledoval, také na nějaký čas z kuchyňky odešel. Nebyl svědkem toho, že by s kávou někdo manipuloval, ale připustil, že se to stát mohlo, neboť žalobce si pak stěžoval na to, že je „nějakej divnej“, nemohl spát a byli společně vzhůru do půl třetí ráno. Žalobcův zdravotní stav však s nikým neřešili. Odsouzený R. U. při podání vysvětlení dne 7. 12. 2015 uvedl, že žalobce zná, baví se s ním a jeho pozitivní test na návykové látky si nedokáže vysvětlit. Nevěděl, jak by se žalobce k droze dostal, ani že by se na ubytovně vyskytovaly nějaké drogy.
15. Dne 28. 12. 2015 podal vysvětlení odsouzený F., který uvedl, že dne 15. 11. 2015 našel při odběru stravy psaníčko a ochutnáním zjistil, že je v něm pervitin. Psaníčko si na ubytovně uschoval a posléze si z něj udělal čaj. Netušil, jakým nedopatřením se stalo, že tento čaj vypili odsouzení M. P. a O. B. Při pití čaje je neviděl, ale k tomu, že čaj vypili, dospěl na základě pozitivního testu na návykové látky u odsouzeného M. P. následující den. Svůj závěr, že odsouzený B. čaj vypil také, nedokázal vysvětlit.
16. Žalobce byl rozhodnutím správního orgánu prvního stupně ze dne 22. 1. 2016 uznán vinným z jednání v rozporu s § 28 odst. 3 písm. b) zákona o výkonu trestu a byl mu uložen Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

kázeňský trest. Správní orgán prvního stupně měl vinu žalobce za prokázanou protokolem o toxikologickém vyšetření, jehož součástí bylo stanovisko, které vyloučilo pozitivní nález užitím medikamentů. Vyjádření žalobce označil za nedůvěryhodné a účelové, neboť žalobce nejprve uváděl, že vypil kávu odsouzeného G. a poté svou výpověď změnil na vypití čaje odsouzeného F. K výpovědi odsouzeného F. se správní orgán prvního stupně rozhodl nepřihlížet, neboť ji považoval za nedůvěryhodnou a zjevně smyšlenou, neboť žalobce při pití čaje neviděl a sám byl při testování na návykové látky ve stejný den negativní.

17. Stížnost žalobce ředitel věznice zamítl žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 25. 1. 2016 jako nedůvodnou. Vinu žalobce měl ředitel věznice za prokázanou protokolem o toxikologickém vyšetření a dokumentací prověřovacího spisu. Trval na tom, že žádné důkazy ve prospěch žalobce nebyly předneseny, a samotnou výpověď žalobce považoval za účelovou. Odůvodnění rozhodnutí správního orgánu prvního stupně podle něj logicky popsalo, které skutečnosti byly prokázány a na základě čeho byla obhajoba žalobce vyvrácena. Rovněž výši trestu měl ředitel věznice za úměrnou závažnosti kázeňského přestupku, přičemž kázeňskou pravomoc shledal nepřekročenou.

Posouzení věci soudem

18. Napadené rozhodnutí ředitele věznice soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkouvává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
19. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba je důvodná,
a to
z důvodu hned dvou druhů vad řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s.
20. Soud se nejprve zabýval otázkou, zda je žalobou napadené rozhodnutí přezkoumatelné, neboť
k meritornímu přezkumu může soud přistoupit pouze v případě rozhodnutí, které je mimo jiné srozumitelné a dostatečně odůvodněné. Základním předpokladem poskytnutí efektivní soudní ochrany právům účastníků řízení je právě existence řádného odůvodnění všech částí výroku rozhodnutí správního orgánu. Pouze za těchto podmínek mohou účastníci řízení řádně formulovat své výhrady proti rozhodnutí správního orgánu (tzv. žalobní body). Neobsahuje-li odůvodnění rozhodnutí uvedené náležitosti, je tím účastníkům řízení znemožněno, aby formulovali konkrétní meritorní žalobní námitky. V takovém případě jim je soudní ochrana poskytnuta nikoli pro nezákonnost rozhodnutí, pokud jde o věcné řešení předmětu správního řízení, ale pro jeho nepřezkoumatelnost.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

21. K vadě řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. soud uvádí, že její podstata spočívá v nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí pro jeho nedostatečné zdůvodnění. Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu platí, že „[z] odůvodnění rozhodnutí správního orgánu musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů a jaké úvahy jej vedly k uložení sankce v konkrétní výši“ (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 6. 2010, č. j. 9 As 66/2009-46, ze dne 4. 2. 2010, č. j. 7 Afs 1/2010-53, nebo ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109, všechny dostupné na www.nssoud.cz).
22. V projednávané věci žalobce setrvale popíral, že by vědomě užil návykové látky, jež byly následně zjištěny v jeho moči. Žalobce současně popsal, že se tyto látky mohly do jeho těla dostat vypitím kávy odsouzeného P. G. Žalobce tedy v průběhu správního řízení předestřel určitou skutečnost, kterou správní orgány buď mohly akceptovat, nebo měly povinnost ji vyvrátit řádně provedenými důkazy. Správní orgán prvního stupně však argumentaci o přítomnosti návykové látky v kávě toliko odmítl s tím, že žalobce následně změnil svou výpověď a nově tvrdil, že droga byla v čaji odsouzeného P. F. Ředitel věznice pak v napadeném rozhodnutí toto odůvodnění v žádném směru nedoplnil. Na tomto místě soud zdůrazňuje, že ze správního spisu nevyplývá, že by sám žalobce v průběhu správního řízení svou výpověď jakkoli změnil, resp. že by cokoli tvrdil o konzumaci čaje odsouzeného P. F., tudíž uvedený argument správního orgánu prvního stupně neobstojí a lze konstatovat, že správní orgány žalobcovo tvrzení, že návykovou látku mohl nevědomky dostat do těla z kávy odsouzeného P. G., nijak nevyvrátily. Z velice stručného a úsečného odůvodnění napadeného rozhodnutí, a to ani ve spojení s rozhodnutím správního orgánu prvního stupně, tedy není zřejmé, na základě jakých skutkových zjištění správní orgány vyloučily možnost, že žalobce požil návykovou látku omylem v kávě odsouzeného P. G. To způsobuje nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
23. Další nedostatek napadeného rozhodnutí vyvolávající jeho nepřezkoumatelnost spatřuje soud v tom, že správní orgány pracovaly se získanými podklady selektivně a v odůvodnění svých rozhodnutí vůbec nepopsaly, jak byly některé z těchto podkladů hodnoceny a k jakým závěrům na jejich základě dospěly. Zejména zcela chybí hodnocení úředních záznamů o podání vysvětlení odsouzenými P. G., M. B., M. P. a R. U. a dále služebního záznamu ze dne 30. 11. 2015 zachycujícího vyjádření dalších šesti odsouzených. Správní orgán prvního stupně ani ředitel věznice nevysvětlili, jaké důvody je vedly k tomu, že neuvěřili vysvětlením podaným zmíněnými čtyřmi odsouzenými ani vyjádřením dalších šesti odsouzených zachyceným ve služebním záznamu ze dne 30. 11. 2015. Z napadeného rozhodnutí ani z rozhodnutí správního orgánu prvního stupně rovněž není zřejmé, jak vyplývá závěr o nevěrohodnosti a zjevné smyšlenosti výpovědi odsouzeného P. F. z toho, že byl při testování na návykové látky negativní, když odsouzený F. vůbec netvrdil, že by sám drogu užil (pouze obsah psaníčka ochutnal, aby zjistil, o co se jedná).
24. Soud dále podotýká, že se správní orgány nijak nevyjádřily ani k žalobcovu požadavku na provedení odběru krve, který žalobce podle podaného vysvětlení ze dne 26. 11. 2015 uplatnil již při oznámení pozitivního výsledku orientačního testu na návykové látky dne Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

16. z obsahu předloženého správního spisu nevyplývá, že by žalobce ve správním řízení výslovně hovořil o možnosti záměny vzorků moči, soud považuje za podstatné, že setrval odmítal vědomé užití návykových látek a že požadoval (resp. již při podání vysvětlení tvrdil, že požadoval) provedení kontrolního odběru krve. Za dané situace bylo podle názoru soudu povinností správních orgánů na předmětný požadavek reagovat např. dalším dokazováním ohledně toho, zda byl skutečně uplatněn, nebo alespoň v odůvodnění rozhodnutí uvést, proč jej nepovažovaly za relevantní. Soud k tomu toliko na okraj poznamenává, že případný odběr krve by eliminoval žalobcovy námitky upozorňující na možnou kontaminaci a záměnu vzorku moči, neboť krev by byla odebrána toliko žalobci na základě pozitivního orientačního testu provedeného z moči.

25. Lze tedy shrnout, že napadené rozhodnutí a stejně tak i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně jsou nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů rozhodnutí, neboť v nich není vysvětleno, čím byly vyvráceny žalobcem tvrzené skutečnosti, není v nich uvedeno, jak byly hodnoceny některé podklady opatřené správním orgánem prvního stupně, a správní orgány se v nich ani nijak nevyjádřily k žalobcovu požadavku na odběr krve.

26. V této souvislosti považuje soud za potřebné směřem k žalované uvést, že si je vědom specifčnosti předmětného typu kázeňského trestání a vnímá, že pro řádný výkon vězeňství a chod samotné věznice je nezbytné, aby opodstatněný a včas uložený kázeňský trest působil výchovně, preventivně a aby byl i vůči ostatním odsouzeným jasným signálem, že v průběhu výkonu trestu odnětí svobody musí ve věznicích dodržovat pořádek a kázeň včetně náležitého respektu k dozorcům i ostatním odsouzeným. Rovněž si je soud vědom toho, že podle nálezu Ústavního soudu ze dne 21. 10. 2008, sp. zn. I. ÚS 1785/2008, dostupného na nalus.usoud.cz, platí, že „[s] ohledem na charakter rozhodnutí o kázeňských trestech, s přihlédnutím k netypickým okolnostem, za nichž k jejich ukládání dochází, a rovněž vzhledem k lhůtám, ve kterých jsou správní orgány povinny rozhodnout, nelze klást co se takto vydávaných rozhodnutí, resp. jejich preciznosti týká, stejné nároky jako na rozhodnutí ostatních správních orgánů nebo soudů.“ Nicméně, vzhledem k tomu, že rozhodnutí vydaná v kázeňských řízeních mohou citelně zasáhnout do základních práv odsouzeného, nelze mít za to, že je zde *a priori* prostor pro zlehčování procesu rozhodování o kázeňských trestech a pro odůvodňování jeho nedostatků toliko potřebou flexibility. Ústavním soudem připuštěné mírnější nároky na rozhodnutí o kázeňských trestech tedy podle názoru zdejšího soudu nemohou v praxi vést k rezignaci správních orgánů na jejich povinnosti, aby vydaná rozhodnutí byla srozumitelně a logicky zdůvodněna ve všech podstatných aspektech, aby se správní orgány vypořádaly s provedenými důkazy v řízení a aby v rámci své rozhodovací činnosti postupovaly v souladu

s procesními právy odsouzených tak, jak jsou jim garantována v obecně závazných právních předpisech zejména v podobě zákona o výkonu trestu a vyhlášky Ministerstva spravedlnosti

č. 345/1999 Sb., kterou se vydává řád výkonu trestu odnětí svobody, ve znění pozdějších předpisů.

27. Soud má dále za to, že výše zmíněná skutečnost, že ze správního spisu nevyplývá, že by sám žalobce v průběhu správního řízení jakkoli změnil svou výpověď, resp. že by cokoli tvrdil

o konzumaci čaje odsouzeného P. F., způsobuje, že toto tvrzení správního orgánu prvního stupně, které ředitel věznice nijak nekorigoval, nemá oporu ve správním spisu. Jedná se Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

přítom o významné tvrzení, na kterém správní orgány založily svou další argumentaci, neboť při neexistenci jakéhokoli dokladu o změně výpovědi žalobce nelze jeho obhajobu bez dalšího označit za účelovou či vyvrácenou. Soud proto konstatuje, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu ve správním spisu, což představuje vadu řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

28. S ohledem na shora uvedené soud shledal žalobu důvodnou a podle § 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. napadené rozhodnutí ředitele věznice pro vady řízení zrušil. Toto ustanovení umožnilo soudu rozhodnout bez jednání, ačkoli žalobce jednání požadoval. Vzhledem k tomu, že vytýkanými nedostatky v podobě nedostatečného odůvodnění i nedostatečné opory rozhodnutí v obsahu správního spisu bylo stíženo i řízení vedené správním orgánem prvního stupně, soud v souladu s § 78 odst. 3 s. ř. s. v zájmu zachování dvojinstančnosti a možnosti obrany v režimu správního řízení zrušil také rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Soud současně podle § 78 odst. 4 s. ř. s. rozhodl, že se věc vrací žalované k dalšímu řízení, v němž bude žalovaná podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázána právním názorem, který soud vyslovil v tomto zrušujícím rozsudku. V dalším řízení tedy bude třeba řádně, přesvědčivě a úplně odůvodnit, proč nelze uvěřit obhajobě žalobce a podaným vysvětlením a z jakých podkladů, které musejí být součástí správního spisu, rozhodnutí vychází.
29. Vzhledem k tomu, že žalobce měl ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalované povinnost zaplatit žalobci do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení v celkové výši 150 Kč toliko za zaplacené poštovné. Jiné náklady žalobci, jenž byl osvobozen od soudních poplatků, v tomto řízení podle obsahu soudního spisu nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 29. ledna 2019

Mgr. Václav Trajer, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)